

ພຣະທຳດານເືອນ - ເລກສອງຮ້ອຍ

ການຄືຄ້າຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ: ການຮວບຮວມຄັ້ງທີສອງ ແລະ
ຄວາມສຳຄັນຂອງມັນໃນບັດຈະວັນວິທະຍາຂອງແອັດເວນຕິສ໌

Jeff Pippenger
2024-05-05

ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ເປັນການຮວບຮວມເປັນຄັ້ງທີສອງ
ຊຶ່ງຖືກລະບຸໂດຍສາດສະດາອີຊາຢາ ແລະຕໍ່ມາໂດຍຊິດເຕີໄວທ໌.

ແລະໃນວັນນັ້ນ ຈະມີຮາກຂອງເຢຊີຊົງຈະຢືນເປັນທຸງໝາຍແກ່ບັນດາຊົນຊາດ;
ພວກຄົນຕ່າງຊາດຈະສະແຫວງຫາທ່ານ: ແລະທີ່ພັກຂອງທ່ານຈະຮຸ່ງໂລດດ້ວຍລັດສະໝີ. ແລະໃນວັນນັ້ນ
ຈະເປັນດັ່ງນີ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຢືນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກເປັນຄັ້ງທີສອງ
ເພື່ອກູ້ເອົາພວກທີ່ເຫຼືອຢູ່ແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ ຈາກອັດຊິເຕຍ ແລະຈາກອີຢິບ
ແລະຈາກບາບີໂຣດ ແລະຈາກຄູດ ແລະຈາກເອລາມ ແລະຈາກຊີນາ ແລະຈາກຮາມາດ
ແລະຈາກບັນດາເກາະແຫ່ງທະເລ. ແລະພຣະອົງຈະຊຸທຸງໝາຍຂຶ້ນແກ່ບັນດາປະຊາຊາດ
ແລະຈະຊຸມນຸມພວກທີ່ຖືກຂັບໄລ່ຂອງອິສະຣາເອນ ແລະຈະຮວບຮວມພວກທີ່ກະຈັດກະຈາຍຂອງຢູດາ
ຈາກທັງສີ່ສູດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ. ຄວາມອຶດສາຂອງເອຟຣາອິມຈະສູນເປັນໄປດ້ວຍ
ແລະຄູ່ອະລິຂອງຢູດາຈະຖືກຕັດຂາດອອກ: ເອຟຣາອິມຈະບໍ່ອຶດສາຢູດາ ແລະຢູດາຈະບໍ່ບີບຄົນເອຟຣາອິມ.
ເອຊາຢາ 11:10–13.

ເມື່ອປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍຖືກຮວບຮວມເປັນຄັ້ງທີສອງ
ຈະມີຄວາມເປັນນ້ຳໜັງໃຈດຽວກັນທຸກມາກາງບັນດາສາວົກເຫຼົ່ານັ້ນ
ອັນໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສົມມຸດທິນ້ຳໜັງເພນເຕກອດ, ແລະທີ່ອີຊາຢາໄດ້ກ່າວເຖິງວ່າເປັນເວລາເມື່ອ,
“ຄວາມອຶດສາຂອງເອຟຣາອິມຈະຈາກໄປດ້ວຍ, ແລະສັດຕູຂອງຢູດາຈະຖືກຕັດຂາດໄປ;
ເອຟຣາອິມຈະບໍ່ອຶດສາຢູດາ, ແລະຢູດາຈະບໍ່ລົບກວນເອຟຣາອິມ.”

“ການທົດລອງຈະມາເຖິງເໝືອນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕົ້ນຫຍ້າຈະຖືກແຍກອອກຈາກເຂົ້າສາວົກ.
ແຕ່ຢ່າໃຫ້ເອຟຣາອິມອຶດສາຢູດາອີກຕື່ມ, ແລະ ຢູດາຈະບໍ່ກໍ່ຄວາມລຳຄານແກ່ເອຟຣາອິມອີກ.
ຖ້ອຍຄຳທີ່ເມດຕາ, ອ່ອນໂຍນ, ເຕັມດ້ວຍຄວາມສັງສານ
ຈະໄຫຼອອກມາຈາກໃຈແລະຮົມປາກທີ່ໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ.
ການທີ່ພວກເຮົາຈະຕ້ອງເປັນນ້ຳໜັງໃຈດຽວກັນນັ້ນເປັນສິ່ງຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ
ຖ້າພວກເຮົາທຸກຄົນສະແຫວງຫາຄວາມອ່ອນສຸພາບ ແລະ ຄວາມຖອມຕົນຂອງພຣະຄຣິດ,
ພວກເຮົາກໍ່ຈະມີພຣະທັດສະນະຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ຈະມີຄວາມເປັນນ້ຳໜັງໃຈດຽວກັນຜ່າຍຈົດວົນຍານ.”
Review and Herald, March 19, 1895.

ການຮວມເປັນໜຶ່ງເປັນອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງພຣະກິດທີ່ພຣະຄຣິດຊົງກະທຳ
ເມື່ອພຣະອົງຊົງຮວບຮວມຄົນໜຶ່ງແສນສະຫມັ້ນສີເພັດເປັນຄັ້ງທີສອງ.
ຄວາມເປັນເອກະພາບນັ້ນໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສົມບູນທີ່ນຳໄປສູ່ວັນເພນເຕກອດ,
ແລະໂດຍຫນ້າຂອງການປະຊຸມຄ້າຍທີ່ Exeter, ແລະມັນອາດຈະໄດ້ສຳເລັດລົງຕັ້ງແຕ່ປີ 1856 ຈົນເຖິງ 1863
ຖ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຜິດຫວັງອັນໃຫຍ່ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ບໍ່ໄດ້ຫຼົງທາງ.

“ແຕ່ໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄວາມສັງໄສ ແລະ ຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈທີ່ຕິດຕາມມາພາຍຫຼັງຄວາມຜິດຫວັງນັ້ນ,
ຜູ້ຊື່ອຖືໃນການສະເດັດມາຫຼາຍຄົນໄດ້ບໍ່ອຍວາງຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ. ຄວາມຂັດແຍ້ງ ແລະ
ການແບ່ງແຍກໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.... ດັ່ງນັ້ນ ພະລາຊະກິດນັ້ນຈຶ່ງຖືກຂັດຂວາງ, ແລະ

ຖ້າຫາກວ່າຄະນະອັດເວັນທຣີທັງໝົດໄດ້ຮ່ວມໃຈກັນຢູ່ເໝືອນຄະນະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມເຊື່ອຂອງພຣະເຢຊູ ປະຫວັດຂອງພວກເຮົາຄົງຈະແຕກຕ່າງອອກໄປຢ່າງຫຼວງຫຼາຍເທົ່າໃດ!"

ແລະພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ອາດຊົງເຮັດໃຫ້ພຣະສັນຍາຂອງພຣະອົງສຳເລັດແກ່ພວກເຂົາ."

Messages, book 1, 68, 69.

ຊຶ່ງສຳເລັດໂດຍການມາເຖິງຂອງສົບມທີນຳໜ້າວັນເພນເຕຄອສ, ແລະດ້ວຍຫົກມືຂອງການປະຊຸມຄ້າຍທີ Exeter, ແລະຄວນຈະໄດ້ສຳເລັດລົງພາຍໃນປີ 1856.

ພຣະລາຊະກິດໃນການຮວບຮວມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງເປັນຄັ້ງທີສອງ
ແມ່ນພຣະລາຊະກິດສຸດທ້າຍຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີສາມ ແລະສຳເລັດລົງໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະຄຣິດ.

ແລະເມື່ອວັນຊະບາໂຕມາເຖິງ ພຣະອົງໄດ້ລົມສອນໃນສາລາທຳ;
ແລະຫຼາຍຄົນເມື່ອໄດ້ຍິນພຣະອົງກໍປະຫລາດໃຈ ໂດຍກ່າວວ່າ, “ຊາຍຜູ້ນີ້ໄດ້ສົ່ງເຫຼົ່ານີ້ມາຈາກໃສ?
ແລະສະຕິບັນຍາອັນໃດໜຶ່ງໄດ້ປະທານແກ່ລາວ,
ຈົນແມ່ນແຕ່ການອັດສະຈັນອັນຊົງລົດເຊັ່ນນັກຖືກກະທຳໂດຍມືຂອງລາວ?” ມາຕະໂກ 6:2

ການກະຈັດກະຈາຍທິດກິດຂຶ້ນເມື່ອສັນຍະລັກແຫ່ງພຣະເຈົ້າລົງມາ ເປັນການລົມຕົ້ນຂອງຂະບວນການທົດສອບ
ຊົງໃນທິດສະດີຈະສຳເລັດໃຫ້ບຳກົດຜົນຂະໜານສອງຈຳພວກ
ແລະໂດຍການນັບຈົງຊຳລະພຣະວິຫານໃຫ້ບໍ່ລົງສຸດ.

ພັດລົມຜັດເຂົ້າຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ,
ແລະພຣະອົງຈະຊຳລະລາມນວດເຂົ້າຂອງພຣະອົງໃຫ້ສະອາດໝົດສິນ,
ແລະຈະຮວບຮວມເຂົ້າສາວຂອງພຣະອົງເຂົ້າໄວ້ໃນຍັງ; ແຕ່ແກບນັ້ນ ພຣະອົງຈະເຜົາເສຍດ້ວຍໄຟທົບຮູ້ດັບ.
ມັດທາຍ 3:12.

ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັບຂໍ້ຄວາມນັ້ນຈາກມືຂອງທຸດສະຫວັນ ແລະກິນມັນ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທຸດສະຫວັນອົງໜຶ່ງອີກ ຜູ້ມີວິດອຳນາດຫຼາຍ ລົງມາຈາກສະຫວັນ
ສວມແມກເປັນເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ; ແລະມີຮູ້ໂຮມອີ່ສະຖິງຂອງທ່ານ,
ແລະໃບໜ້າຂອງທ່ານກໍເໝືອນດັງດວງອາທິດ, ແລະຕົນຂອງທ່ານເໝືອນເສົ້າໄຟ.
ແລະທ່ານຖືບັນອ້ອມໜ້າທົ່ວໄປໃນມື; ແລະທ່ານໄດ້ວາງຕົນຂວາລົງເທິງທະເລ,
ແລະຕົນຊ້າຍລົງເທິງແຜ່ນດິນ. ພຣະນິມິດ 10:1, 2.

ເມື່ອທຸດອົງທີສອງໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 19 ເມສາ 1844, ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ແຕກກະຈາຍຢູ່ ໃນເບື້ອງຕົ້ນ
ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຮວບຮວມເຂົ້າດ້ວຍການສຳເລັດຄຳພະຍາກອນໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 9 ຂໍ້ 15 ໃນວັນທີ 11
ສິງຫາ 1840,
ແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍັບຍັ້ງຄວາມຜິດພາດຢ່າງໜຶ່ງໄວ້ໃນການຄຳນວນຕົວເລກບາງຢ່າງໃນແຜນພາບນັ້ນ.

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ແຜນພູມປີ 1843 ໄດ້ຖືກນຳພາໂດຍພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະວ່າມັນບໍ່ຄ່ອນຖືກປ່ຽນແປງ; ຕົວເລກຕ່າງໆເປັນໄປຕາມທິພຣະອົງຊົງປາຖະໜາໃຫ້ເປັນ;
ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຢູ່ເໜືອສົ່ງນັ້ນ ແລະໄດ້ປົກປິດຄວາມຜິດພາດໃນຕົວເລກບາງຢ່າງ,
ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີໃຜສາມາດເຫັນມັນໄດ້ ຈົນກວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຈະຖືກຍົກອອກ.” Early Writings,
74.

ການຍົກພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ Samuel Snow
ສາມາດລະບຸວັນທີທີ່ຖືກຕ້ອງສຳລັບນິມິດທີຊັກຊ້ານັ້ນ.

“ບັນດາຜູ້ສັດຊື່ເຫຼົ່ານັ້ນ ຜູ້ທີ່ຜິດຫວັງ
ແລະບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈໄດ້ວ່າເປັນເພາະເຫດໃດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຂົາຈົ່ງບໍ່ໄດ້ສະເດັດມາ
ບໍ່ໄດ້ຖືກປະໂຫຍດໃນຄວາມມືດ. ພວກເຂົາໄດ້ຖືກນຳອີກຄັ້ງໜຶ່ງໄປຫາພຣະຄຳພີຂອງຕົນ
ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ.
ພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖືກຍົກອອກຈາກຕົວເລກທັງຫຼາຍ
ແລະຄວາມຜິດພາດກໍໄດ້ຖືກອະທິບາຍ.
ພວກເຂົາເຫັນວ່າຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໄດ້ຂະຫຍາຍໄປຮອດປີ 1844 ແລະວ່າຫຼັກຖານອັນດຽວກັນ
ທີ່ພວກເຂົາເຄື່ອນນຳສະເໜີເພື່ອສະແດງວ່າຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໄດ້ສິ້ນສຸດໃນປີ 1843 ນັ້ນ

ກຳລັງສູດວ່າມັນຈະສິ້ນສຸດໃນປີ 1844." Early Writings, 237.

ປະຫວັດຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຶນຈຶ່ງແລະອົງທຶນສອງ

ປະກອບດ້ວຍແນວເສັ້ນຂອງໝູ່ໝາຍສຳຄັນທີ່ສຳພັນກັບພະຫັດຂອງພຣະຄຣິດ.

ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ສະເດັດລົງມາໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ແລະ 19 ເມສາ 1844

ພຣະອົງຊົງມີຂ່າວສານໜຶ່ງຢູ່ໃນພະຫັດຂອງພຣະອົງ.

ເປັນພະຫັດຂອງພຣະອົງທີ່ໄດ້ຊົງນຳການຈັດທຳແລະການຈັດພິມແຜນພາບ 1843 ໃນເດືອນພຶດສະພາ ຄ.ສ.

1842. ເປັນພະຫັດຂອງພຣະອົງທີ່ໄດ້ຊົງຜະນຶກຄວາມຜິດພາດໜຶ່ງໄວ້ໃນຕົວເລກເທິງແຜນພາບນັ້ນ.

ຫຼັງຈາກການແຕກກະຈາຍຂອງຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດນັ້ນ,

ເຢເຣມີຍາໄດ້ນັ່ງຢູ່ຕາມລຳພັງເພາະພະຫັດຂອງພຣະຄຣິດ. ແລ້ວພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງຖອນພະຫັດຂອງພຣະອົງອອກ,

ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊົງແກະຜະນຶກຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນ.

ການກະທຳແຫ່ງການຊົງຍຶດພະຫັດຂອງພຣະອົງອອກເພື່ອຮວບຮວມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງເປັນຄັ້ງທີສອງ

ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດໄປຈົນເຖິງການປະຊຸມຄຳຍທຶ Exeter, ເຊິ່ງດຽວກັບທຶພວກສາວົກໄດ້

ຖືກຮວບຮວມເຂົ້າໄວ້ຮ່ວມກັນຢູ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລມເປັນເວລາສິບວັນກ່ອນການເທລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍ

ລິສຸດ. ເມື່ອຮອດການມາຮອດຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຶນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຍົກພະຫັດຂອງພຣະອົງຂຶ້ນ.

ແລະທຸດສະຫວັນອົງທຶນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຢືນຢູ່ເທິງທະເລ ແລະເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ໄດ້ຍົກມືຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ,

ແລະໄດ້ສຳບານໂດຍພຣະອົງຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ເປັນນິດນິວັນດອນ, ຜູ້ຊົງສ້າງຟ້າສະຫວັນ

ແລະສົ່ງທັງຫລາຍທຶຢູ່ໃນຟ້າສະຫວັນນັ້ນ, ແຜ່ນດິນໂລກ ແລະສົ່ງທັງຫລາຍທຶຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກນັ້ນ, ທະເລ

ແລະສົ່ງທັງຫລາຍທຶຢູ່ໃນທະເລນັ້ນ, ວ່າຈະບໍ່ມີເວລາອີກຕໍ່ໄປ. ພຣະນິມິດ 10:5, 6

ນັບແຕ່ການຊຸມນຸມຄັ້ງທຳອິດໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ຈົນເຖິງວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844

ປະຫວັດຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຶນອິດແລະອົງທຶນສອງໄດ້ຖືກໝາຍໄວ້ໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະຄຣິດ. ໃນວັນທີ 22

ຕຸລາ 1844 ທຸດສະຫວັນອົງທຶນໄດ້ລົງມາ

ແລະຝຽນອ້ອມຂອງພວກມັນເລີຍໄດ້ຖືກກະຈັດກະຈາຍໂດຍຄວາມຜິດຫວັງອັນໃຫຍ່. ໃນວັນທີນັ້ນ

ພຣະຄຣິດໄດ້ຍົກພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ ແລະຊົງປະຕິຍານວ່າ ເວລາຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປ.

ການຮວບຮວມເປັນຄັ້ງທີສອງໃນປະຫວັດສາດ ຕັ້ງແຕ່ປີ 1844 ຈົນເຖິງ 1863

ໄດ້ລົງມາເມື່ອພຣະຄຣິດຍົກພຣະຫັດຂຶ້ນ ໃນຂະນະດຽວກັນກໍຊົງຖືຂ່າວສານໜຶ່ງໄວ້ໃນພຣະຫັດ

ເພື່ອໃຫ້ຖືກກິນ. ແລ້ວໃນປີ 1849 ພຣະອົງຊົງຢືນພຣະຫັດອອກເປັນຄັ້ງທີສອງ

ເພື່ອຮວບຮວມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງທຶນຈັດກະຈາຍຢູ່

ປະຊາຊົນເຫຼົ່ານັ້ນເຄີຍຖືກຮວບຮວມໂດຍຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄືນ,

ແລະໄດ້ກະຈັດກະຈາຍໄປເມື່ອເຫດການທີ່ໄດ້ຖືກພະຍາກອນໄວ້ນັ້ນບໍ່ເກີດຂຶ້ນ. ທຶການປະຊຸມຄຳຍ Exeter

ພຣະຄຣິດໄດ້ຮວບຮວມຝຽງແກະຂອງພຣະອົງ ແລະໄດ້ຮວມພວກເຂົາໃຫ້ເປັນໜຶ່ງເທິງຂ່າວສານນັ້ນ

ດັ່ງທຶພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໃນສົມມຸດນິທິທຳເພນເຕກອດ. ພວກ Millerites ແຫ່ງ Philadelphia

ໄດ້ອອກຈາກການປະຊຸມຄຳຍ Exeter ແລະໄດ້ເຮັດຊຳເພນເຕກອດ. ໃນປີ 1856

ພຣະຄຣິດຢູ່ພາຍນອກຂອງຂະບວນການທີ່ໄດ້ປ່ຽນຜ່ານເຂົ້າສູ່ Laodicea,

ເພາະພຣະຄຣິດຊົງປະທັບຢູ່ນອກໃຈຂອງຄົນ Laodicean ແລະຊົງເຄາະປະຕູເພື່ອສະແຫວງຫາທາງເຂົ້າ.

ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ເຮົາຢືນຢູ່ທຶປະຕູ ແລະເຄາະຢູ່ ຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຮົາ ແລະເປີດປະຕູ,

ເຮົາຈະເຂົ້າໄປຫາຜູ້ນັ້ນ ແລະຈະຮ່ວມຮັບປະທານອາຫານກັບລາວ, ແລະລາວກັບເຮົາ. ພຣະນິມິດ 3:20⁴

ໃນປີ 1856 ພຣະຫັດຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ກຳລັງເຄາະຢູ່ເທິງຂະບວນການມື້ເລີຍແຫ່ງລາໂອດິເຊຍ,

ແຕ່ກັບເປັນຜົນສຳເລັດ. ໃນປີ 1849, ເຈດີບກ່ອນໜ້ານັ້ນ,

ພຣະອົງໄດ້ຊົງເລີກລວບລວມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງເປັນຄັ້ງທີສອງ,
ແຕ່ຄວາມສົງໄສແລະຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈໄດ້ຢຸດຢັ້ງຂະບວນການຟື້ນຟູດຸນແລຍ.

“ຖ້າຫາກວ່າພວກແອດເວັນຕິສ ຫຼັງຈາກຄວາມຜິດຫວັງອັນໃຫຍ່ໃນປີ 1844
ໄດ້ຍຶດໝັ້ນຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນໄວ້ຢ່າງແນ່ນອນ
ແລະໄດ້ດຳເນີນຕົວໄປຢ່າງເປັນນ້ຳໜັງໃຈດຽວກັນຕາມການຊົງນຳອັນກຳລັງເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຍອມຮັບຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ
ແລະປະກາດຂ່າວສານນັ້ນແກ່ໂລກດ້ວຍຄຣິດອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ,
ພວກເຂົາກໍຈະໄດ້ເຫັນຄວາມລອດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄົງຈະໄດ້ຊົງກະທຳການອັນຊົງຮີດຢ່າງຫລວງຫລາຍຜ່ານຄວາມພາກພຽນຂອງພວກເຂົາ,
ພຣະກິດກໍຄົງຈະສຳເລັດລົງ, ແລະພຣະຄຣິດຄົງຈະໄດ້ສະເດັດມາແລ້ວກ່ອນນີ້ເພື່ອຮັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ
ໄປຮັບບຳເໜັດຂອງພວກເຂົາ.
ແຕ່ໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄວາມສົງໄສແລະຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທາງການມາຫຼັງຄວາມຜິດຫວັງນັ້ນ,
ຜູ້ເຊື່ອໃນການສະເດັດມາຫຼາຍຄົນໄດ້ປ່ອຍວາງຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ.... ດັ່ງນັ້ນ ພຣະກິດຈົງຖືກຂັດຂວາງ,
ແລະໂລກກໍຖືກປະໄວໃນຄວາມມືດ.
ຖ້າຫາກວ່າຄະນະແອດເວັນຕິສທັງໝົດໄດ້ຮ່ວມເປັນນ້ຳໜັງໃຈດຽວກັນເທິງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະເທິງຄວາມເຊື່ອຂອງພຣະເຢຊູ ປະຫວັດຂອງພວກເຮົາຄົງຈະແຕກຕ່າງອອກໄປຢ່າງກວ້າງໄກພຽງໃດ!”
Evangelism, 695.

ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົມນຸມປະຊາຊົນໃນຍຸກສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງ,
ຜູ້ທີ່ຕື່ມາໄດ້ຖືກກະຈັດກະຈາຍໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020. ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001
ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກຊົມນຸມໄດ້ນຳເອົາບົມທີ່ເຊື່ອໄວ້ອອກຈາກພຣະຫັດຂອງພຣະຄຣິດ ແລະໄດ້ກິນມັນ. ໃນວັນທີ 18
ກໍລະກົດ 2020 ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດພຣະບັນຊາທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍພຣະຫັດທີ່ຍົກຂຶ້ນຂອງພຣະອົງ,
ຊຶ່ງໄດ້ລະບຸວ່າ “ເວລາຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປ.”

ພວກມົນເລີ້ຮຸດສ໌ແຫ່ງຟື້ນຟູດຸນແລຍບໍ່ໄດ້ສະແດງການກະບົດໃນຄຳທຳນາຍຜິດຂອງພວກເຂົາໃນປີ 1843
ເພາະພວກເຂົາໄດ້ດຳເນີນຕາມແສງສະຫວ່າງທັງໝົດທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເຜີຍແຈ້ງແກ່ພວກເຂົາ,
ແຕ່ໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ພວກເຂົາໂອດໄຊຍແຫ່ງຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມໄດ້ກະບົດຕໍ່ແສງ
ສະຫວ່າງທີ່ກືອບພັນກັບພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ. ຫຼັງຈາກປີ 1844
ຂະບວນການຟື້ນຟູດຸນແລຍຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ “ໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄວາມສົງໄສແລະຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ”
“ໄດ້ປ່ອຍວາງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາ,” ແລະໄດ້ກ້າຍເປັນພວກລາໂອດໄຊຍ.

1856 ເປັນຕົວແທນຂອງຈຸດແຫ່ງການປ່ຽນຜ່ານນັ້ນ
ໂດຍເປັນແບບຢ່າງເຖິງຈຸດແຫ່ງການປ່ຽນຜ່ານສຳລັບປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

ໃນຊ່ວງເວລາໃດໜຶ່ງພາຍໃນເຈັດປີລະຫວ່າງ ຄ.ສ. 1849 ແລະ 1856
ຂະບວນການມົນເລີ້ຮຸດສ໌ແຫ່ງຟື້ນຟູດຸນແລຍໄດ້ຕົກພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຊຶ່ງກຳລັງຍືນອອກເພື່ອຮວບຮວມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງເປັນຄັ້ງທີສອງ, ແລະຄຳສັນຍາຄືວ່າ
ໃນເວລານັ້ນພຣະອົງຈະຊົງກະທຳຫຼາຍກວ່າທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໃນອະດີດ.

“ວັນທີ 23 ກັນຍາ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ
ພຣະອົງໄດ້ຍຶດພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກເປັນຄັ້ງທີສອງ ເພື່ອກູ້ເອົາຊົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ
ແລະໃນເວລາແຫ່ງການຮວບຮວມນີ້ຄວາມພະຍາຍາມຈະຕ້ອງຖືກເພີ່ມທະວີຂຶ້ນເປັນສອງເທົ່າ.
ໃນເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍ ອົດສະຣາເອນຖືກຕົວແລະຖືກສັກຂາດ; ແຕ່ບັດນີ້
ໃນເວລາແຫ່ງການຮວບຮວມ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຮັກສາ ແລະພັນບາດແຜໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ.
ໃນເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍ ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ໄດ້ກະທຳເພື່ອເຜີຍແຜ່ຄວາມຈິງນັ້ນ

ມີຜົນພຽງເລັກນ້ອຍ ບັນລຸໄດ້ພຽງເລັກນ້ອຍ ຫຼືເທບຈະບໍ່ບັນລຸຫຍັງເລີຍ;
ແຕ່ໃນເວລາແຫ່ງການຮວບຮວມ ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງລົງພຣະຫັດເພື່ອຮວບຮວມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ
ຄວາມພະຍາຍາມໃນການເຜີຍແຜ່ຄວາມຈິງຈະມີຜົນຕາມທີ່ໄດ້ມຸ່ງໝາຍໄວ້.
ທຸກຄົນຄວນຈະເປັນນ້ຳໜັງໃຈດຽວ ແລະມີໃຈຮ້ອນຮົ່ມໃນພາລະກິດນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ
ມັນເປັນຄວາມໜ້າອັບອາຍສຳລັບຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະອ້າງເຖິງເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍ
ເພື່ອນຳມາເປັນແບບຢ່າງສຳລັບປົກຄອງພວກເຮົາໃນເວລານີ້ແຫ່ງການຮວບຮວມ;
ເພາະຖ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງກະທຳເພື່ອພວກເຮົາໃນບັດນີ້ ຫຼາຍໄປກວ່າທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໃນເວລານັ້ນ
ອິດສະຣາເອນກໍຈະບໍ່ຖືກຮວບຮວມເລີຍ. ການທີ່ຄວາມຈິງຄວນຖືກຕິພົມໃນໜັງສືພົມ
ກໍຈຳເປັນພຽງກັບການຖືກປະກາດເທດສະໜາ.” Review and Herald, November 1, 1850.

ເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າ

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ພະຍາຍາມນຳພາພຣະລາຊກິດຂອງພຣະອົງໃຫ້ກ້າວໜ້າໄປໃນຄວາມເປັນເອກະພາບ,
ແຕ່ຄວາມເປັນເອກະພາບນັ້ນເຫັນໄດ້ວ່າໄດ້ແຕກສະຫຼາຍລົງ, ແລະ
“ໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄວາມສັງໄສແລະຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈທິຕິຕາມມາຫຼັງຈາກຄວາມຜິດຫວັງນັ້ນ,
ຜູ້ຊົງຖືກໃນການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດຫຼາຍຄົນໄດ້ລະເຫຼີ້ນຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ.” The Present Truth
(ຕໍ່ມາແມ່ນ the Review and Herald) ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 1849, ແລະຮອດປີ 1851 ແຜນພັງປີ 1850
ກໍໄດ້ມີໃຊ້, ແຕ່ຮອດປີ 1856 ຂ່າວສານເລື່ອງ “ເຈດໄທອີ” ໃນພຣະທຳເລວີບົດ 26 ກໍຖືກປະໄວ້ໂດຍບໍ່ໄດ້ສຳເລັດ.
ຂ່າວສານທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844
ໄດ້ກົດຂຶ້ນເມື່ອຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເວລາຂອງສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ ແລະສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວບໍ່ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ.

ໃນເວລານັ້ນ ວັນຊະບາໂຕເປັນຄຳສອນທີ່ສ້ອງແສງເດັ່ນຢູ່ເໜືອຄຳສອນອື່ນທັງໝົດ,

ແລະເປັນເວລາສືບສອງປີທີ່ຂະບວນການທົດສອບໄດ້ດຳເນີນຕໍ່ໄປ

ຈົນກວ່າການທົດສອບສຸດທ້າຍຈະມາເຖິງໃນປີ 1856.

ການທົດສອບນັ້ນຢູ່ເທິງການພັກວັນຊະບາໂຕສຳລັບແຜ່ນດິນ, ແລະມັນເປັນເຄື່ອງໝາຍບອກຈຸດສິ້ນສຸດຂອງຂະບວນການທົດສອບທີ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການພັກວັນຊະບາໂຕສຳລັບມະນຸດ.

ໄລຍະແຫ່ງການທົດສອບນັ້ນຖືກປະທັບດ້ວຍລາຍເຊັນຂອງ Alpha ແລະ Omega. ປີ 1856

ຍັງເປັນຕົວແທນແຫ່ງການເພີ່ມພູມຄວາມຮູ້ເທິງຄວາມຈິງພື້ນຖານປະການທຳອິດທີ່ Miller ໄດ້ຄົ້ນພົບ,

ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງມີລາຍເຊັນຂອງ Alpha ແລະ Omega ໃນລະດັບນັ້ນດ້ວຍ. ຄວາມຈິງເລື່ອງວັນຊະບາໂຕ

ໃນຖານະເປັນໝາຍສຳຄັນຂອງປະຊາຊົນທີ່ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ

ໄດ້ຖືກນຳສະແດງໂດຍການເປົ່າແກສຽງຄົງທົດຈັດ, ເມື່ອຄວາມລັບຂອງພຣະຄຣິດໃນຜູ້ຊົງຮັບ,

ຄືຄວາມຫວັງແຫ່ງສະຫງ່າລາສີ, ໄດ້ສຳເລັດບັນລຸ, “ເຈດໄທອີ” ໄດ້ຖືກນຳສະແດງໂດຍແກສຽງແຫ່ງປີ Jubilee

ທີ່ຈະຕ້ອງຖືກເປົ່າໃນວັນແຫ່ງການລົບມົນທົນ.

ເຈດໄທອີນັ້ນແຕ່ປີ 1856 ຈົນເຖິງ 1863 ເປັນຕົວແທນຂອງສົມມຸດໄນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມສຳລັບພວກສາວົກ,

ແລະຂອງຫົກມື້ໃນການປະຊຸມຄຳຍເອັກເຊເຕີສຳລັບພວກມົນເລືອາຍພິລາເດນເຟຍ, ແຕ່ໜ້າເສົ້າໃຈ

ຊ່ວງເວລານັ້ນໄດ້ກ້າຍເປັນຕົວຢ່າງຂອງຜູ້ທີ່ປະຕິເສດບໍ່ຍອມຕົກຕາມອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງນຳພວກເຂົາຜ່ານໄລຍະແຫ່ງການປ່ຽນຜ່ານ.

ປະຫວັດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທີສອງ ຊຶ່ງເປັນໄລຍະທາງປະຫວັດຂອງພຳຮ້ອງເຈດໄທປະການ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້

ຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍືນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກເພື່ອຮວບຮວມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງເປັນຄັ້ງທີສອງ

ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 19 ເມສາ 1844, ແລະມັນສະແດງໃຫ້ເຫັນການຕອບສະໜອງຢ່າງເຊື່ອຟັງ

ເມື່ອພວກສະຫຼາດໄດ້ຕົກຕາມພຣະຄຣິດເຂົ້າໄປໃນບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດ.

ປະຫວັດຂອງກາເດດຄົງທຳອິດ, ຊຶ່ງເປັນປະຫວັດຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມຕັ້ງແຕ່ປີ 1844 ຈົນເຖິງ 1863, ໄດ້

ຊີ້ບອກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຍຶດພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກອີກຄັ້ງເພື່ອຮວບຮວມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງເປັນຄັ້ງ

ງທຣີອງ, ແຕ່ໃນປະຫວັດນັ້ນ ການກະບົດໄດ້ຖືກສະແດງອອກ. ບັດນີ້, ເປັນຄັ້ງທີສາມ, ນັບຕັ້ງແຕ່ເດືອນກໍລະກົດ 2023 ເປັນຕົ້ນມາ,

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍກຳລັງຍົດພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກອີກເພື່ອຮວບຮວມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງເປັນຄັ້ງທີສອງ, ແລະພວກເຂົາຈະທຳໃຫ້ກາເດດຄັ້ງທີສອງສຳເລັດໃນຖານະຟີລາເດນເຟຍຜູ້ເຊື່ອຟັງ, ເພາະວ່າລາຍເຊັນແຫ່ງຄວາມຈິງໄດ້ຊີ້ບອກວ່າທັງສາມຄັ້ງນັ້ນ ຕອນເລີ່ມຕົ້ນແລະຕອນສິ້ນສຸດເປັນຕົວແທນຂອງຟີລາເດນເຟຍຜູ້ເຊື່ອຟັງ, ແລະຕົວຢ່າງກາງນັ້ນເປັນລາໂອດີເຊຍຜູ້ເຊື່ອຟັງ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ຄຣິສຕະຈັກທັງຫຼາຍຈະໃສ່ໃຈຮັບຟັງຂໍ້ຄວາມແຫ່ງລາໂອດີເຊຍຫຼື? ພວກເຂົາຈະກັບໃຈ ຫຼືວ່າ ເຖິງແມ່ນວ່າ ຂໍ້ຄວາມແຫ່ງຄວາມຈິງທີ່ສຳຄັນແລະສົ່ງຜົນກະທົບ—ຄືຂໍ້ຄວາມຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ—ກໍກຳລັງຖືກປະກາດແກໂລກ ພວກເຂົາກໍຍັງຈະດຳເນີນຕົວໄປໃນບາບຢູ່ຫຼື?”

ນີ້ແມ່ນຂໍ້ຄວາມແຫ່ງພຣະກະລຸນາຄັ້ງສຸດທ້າຍ, ເປັນຄຳເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍແກໂລກທີ່ຕົກຕ່ຳ.

ຖ້າຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກາຍເປັນອຸ່ນໆເຢັນໆ

ມັນກໍຈະບໍ່ຕັ້ງຢູ່ໃນຄວາມໂປດປານຂອງພຣະເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ

ບໍ່ຍິ່ງໄປກວ່າບັນດາຄຣິສຕະຈັກທີ່ຖືກພັນລະນາວ່າໄດ້ຕົກລົງແລະກາຍເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງມານຮ້າຍ

ແລະເປັນທີ່ສະຖິດຂອງວິນຍານໃສ່ໂຄກທຸກຢ່າງ

ແລະເປັນກິ່ງຂັງຂອງນັກທຸກຊະນິດທີ່ບໍ່ສະອາດແລະໜ້າກຽດຊັງ.

ບັນດາຜູ້ທີ່ເຄີຍມີໂອກາດໄດ້ຍິນແລະຮັບເອົາຄວາມຈິງ

ແລະໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບຄຣິສຕະຈັກເຊວັນເດອະດວນຕິສ

ເອີ້ນຕົນເອງວ່າເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດ

ແຕ່ຫາກບໍ່ມີພະລັງຊີວິດແລະການຖວາຍຕົວແດ່ພຣະເຈົ້າຫຼາຍໄປກວ່າບັນດາຄຣິສຕະຈັກຕາມຊື່ ພວກເຂົາ

ຈະໄດ້ຮັບໄພພິບັດຂອງພຣະເຈົ້າແນ່ນອນພຽງກັນກັບບັນດາຄຣິສຕະຈັກທີ່ຕໍ່ຕ້ານພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໂດຍຄວາມຈິງເທົ່ານັ້ນ

ຈຶ່ງຈະເປັນອົງປະກອບຂອງຄອບຄົວກະສັດໃນຄະຫາສະຖານສະຫວັນ

ຊຶ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດໄປຈັດຕຽມໄວ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ຮັກພຣະອົງແລະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.”

“ຜູ້ໃດກ່າວວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ແຕ່ບໍ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ນັ້ນເປັນຄົນມຸສາ, ແລະຄວາມຈິງບໍ່ຢູ່ໃນຜູ້ນັ້ນ’ [1 John 2:4]. ຂັ້ນຕອນຄຸມເຖິງທຸກຄົນທີ່ອ້າງວ່າຕົນມີຄວາມຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ແລະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ແຕ່ບໍ່ສະແດງສົງໄສອອກດ້ວຍການກະທຳອັນດີ.

ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຕາມການກະທຳຂອງຕົນ. ‘ຜູ້ໃດດຳລົງຢູ່ໃນພຣະອົງ ຍ່ອມບໍ່ເຮັດບາບ: ຜູ້ໃດເຮັດບາບ ຜູ້ນັ້ນບໍ່ໄດ້ເຫັນພຣະອົງ ແລະບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ’ [1 John 3:6].

ຂັ້ນຕອນກ່າວເຖິງສະມາຊິກຄຣິສຕະຈັກທຸກຄົນ ຮວມທັງສະມາຊິກໃນຄຣິສຕະຈັກເຊວັນທ໌-ເດ

ແອດເວນຕິສດ້ວຍ. ‘ລູກນ້ອຍທັງຫຼາຍ, ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດລ້ວງພວກເຈົ້າ: ຜູ້ທີ່ປະພຶດຄວາມຊອບທຳ

ກໍເປັນຜູ້ຊອບທຳ, ເໝືອນດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊອບທຳ. ຜູ້ທີ່ກະທຳບາບເປັນຝ່າຍມານ;

ເພາະມານເຮັດບາບມາແຕ່ຕົນ. ເພາະເຫດນີ້ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຖືກສຳແດງອອກ,

ເພື່ອພຣະອົງຈະທຳລາຍກົດການຂອງມານ. ຜູ້ໃດທີ່ກົດຈາກພຣະເຈົ້າ ຍ່ອມບໍ່ກະທຳບາບ;

ເພາະເຊື້ອຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນຜູ້ນັ້ນ: ແລະຜູ້ນັ້ນບໍ່ອາດເຮັດບາບໄດ້, ເພາະວ່າຜູ້ນັ້ນເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ.

ໃນຂັ້ນຕອນທັງຫຼາຍຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະບຸດທັງຫຼາຍຂອງມານ ຖືກສຳແດງໃຫ້ບາກົດ:

ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ປະພຶດຄວາມຊອບທຳ ຜູ້ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຝ່າຍພຣະເຈົ້າ, ທັງຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັກພົນອົງຂອງຕົນດ້ວຍ’ [1 John 3:7–10].”

“ທຸກຄົນທີ່ອ້າງວ່າເປັນຊາວແອດເວນຕິດທີ່ຖືຮັກສາວັນຊະບາໂຕ ແຕ່ຍັງຄົງດຳເນີນຢູ່ໃນຄວາມບາບ ກໍເປັນຄົນຕົວະໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແນວທາງອັນເປັນບາບຂອງເຂົາກໍາລັງຂັດຂວາງພຣະກົດຂອງພຣະເຈົ້າ.
ເຂົາກໍາລັງນຳພາຜູ້ອື່ນເຂົ້າໄປໃນຄວາມບາບ.
ພຣະວັດຈະນະມາຈາກພຣະເຈົ້າເຖິງສະມາຊິກທຸກຄົນໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາວ່າ:
'ແລະຈົ່ງເຮັດທາງໃຫ້ຕັ້ງສຳລັບຕົນຂອງພວກທ່ານ
ເພື່ອວ່າອະໄວຍະວະທຸກຢ່າງນັ້ນຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ຫຼົງທາງໄປ ແຕ່ໃຫ້ມັນໄດ້ຮັບການຮັກສາໃຫ້ຫາຍດີ.
ຈົ່ງຕິດຕາມສັນຕິສຸກກັບຄືນທັງປວງ ແລະຄວາມບໍລິສຸດ ຊົງຖ້າຂາດຈາກສິ່ງນັ້ນ
ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະໄດ້ເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ;
ຈົ່ງລະວັງຢ່າງຂະຫຍັນຫມັ້ນເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຂາດຈາກພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ;
ເພື່ອວ່າຮາກແຫຼ່ງຄວາມຂົມຂືນຈະບ່ອນກະຕຸ້ນມາລົບກວນພວກທ່ານ
ແລະໂດຍສິ່ງນັ້ນຄົນເປັນອັນຫຼາຍຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປືອນມົວ; ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີຄົນລ່ວງປະເວນ
ຫຼືຄົນຫຍາບຊ້າທາງວິນຍານ ເໝືອນຢ່າງເອຊາວ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຂາຍສິດບຸດຫົວປີຂອງຕົນເພື່ອອາຫານພຽງຄຳດຽວ.
ເພາະພວກທ່ານຮູ້ແລ້ວວ່າພາຍຫຼັງເມື່ອເຂົາປາຖະໜາຈະຮັບມໍລະດົກພຣະພອນນັ້ນ ເຂົາກໍຖືກປະຕິເສດ;
ເພາະເຂົາບໍ່ພົບທາງແຫ່ງການກັບໃຈ
ເຖິງແມ່ນວ່າໄດ້ສະແຫວງຫາສິ່ງນັ້ນຢ່າງຂະຫຍັນຫມັ້ນພ້ອມດ້ວຍນ້ຳຕາ' [ເຮັບເຮົາ 12:13–17]."

"ສິ່ງນີ້ໃຊ້ໄດ້ກັບຫຼາຍຄົນຜູ້ທີ່ອ້າງວ່າຕົນເຊື່ອໃນຄວາມຈິງ.
ແທນທີ່ຈະລະຖິ້ມການປະພຶດອັນເປັນຕົ້ນຫາກຳໜັດຂອງຕົນ, ພວກເຂົາກັບກຳດຳເນີນຕົນໄປໃນແນວທາງອັນ
ບໍ່ຜິດແຫ່ງການສຶກສາພາຍໃຕ້ການໂມ້ນນ້ຳວອນຫຼອກລວງຂອງຊາຕານ.
ບາບບໍ່ໄດ້ຖືກມອງເຫັນວ່າເປັນບາບ. ແມ່ນແຕ່ຈົດສຳນັກຂອງພວກເຂົາເອງກໍຖືກເຮັດໃຫ້ເປືອນເປີ,
ໃຈຂອງພວກເຂົາຖືກເຮັດໃຫ້ເສືອມຊາມ, ແມ່ນກະທັ້ງຄວາມຄິດກໍເສືອມຊາມຢູ່ເລື້ອຍໆ.
ຊາຕານໃຊ້ພວກເຂົາເປັນເຫຍື່ອລໍ ເພື່ອຫຼອກລ່ວງວິນຍານໃຫ້ເຂົ້າສູ່ການປະພຶດອັນບໍ່ສະອາດ
ຊົງເຮັດໃຫ້ທັງສະພາບຄວາມເປັນຢູ່ໝົດສິ້ນເປືອນເປີ. 'ຜູ້ໃດທີ່ໄດ້ດູກພຣະບັນຍັດຂອງໂມເຊ
[ຊົງເປັນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ] ກໍຕ້ອງຕາຍໂດຍບໍ່ມີຄວາມເມດຕາ
ຕາມຄຳພະຍານຂອງສອງຫຼັກສາມຄົນ: ແລ້ວທ່ານທັງຫຼາຍຄິດວ່າ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຢຽບຢາພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າລົງໃຕ້ຕົນ, ແລະໄດ້ຖືເລືອດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ
ຊົງໂດຍເລືອດນັ້ນຕົນໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດແລ້ວ ວ່າເປັນສິ່ງບໍ່ບໍລິສຸດ,
ແລະໄດ້ຫຍາມຫມັ້ນພຣະວິນຍານແຫ່ງພຣະຄຸນ, ຈະສົມຄວນໄດ້ຮັບໂທດອັນໜັກໜຶ່ງສັກເທົ່າໃດ?
ເພາະພວກເຮົາຮູ້ຈັກພຣະອົງຜູ້ໄດ້ຕັດວ່າ, ການແກ້ໄຂຄົນເປັນຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະຕອບແທນ,
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັ່ງນັ້ນ. ແລະອີກວ່າ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະພິພາກສາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ.
ການຕົກຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ນັ້ນເປັນສິ່ງນຳຢ້ານຢຶ່ງ' [ເຮັບເຮົາ 10:28–31]."

Manuscript Releases, volume 19, 176, 177.